

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

REGIERUNGS-BLATT
DES KOENIGREICHS
GRIECHENLAND.

ΑΡΙΘ. 19.
EN AΘΗΝΑΙΣ, 15 Μαΐου.

1855

π. 19.
ATHEN, 27. Mai.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διάταγμα περί υγιεινῆς οἰκιστικῆς πόλεων καὶ κωμῶν.

Ο Θ Ω Ν
Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κατὰ πρότασιν τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν ἑσωτερικῶν Γραμματειᾶς, διατάξαμεν τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς τοποθεσίας τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καθ' ὅσον αὐτὴ ἀφορᾷ τὴν ἐπιμελουμένην τῆς δημοσίου υγιείας ἀστυνομίαν.

Ἄρθρ. 1.

Πόλεις καὶ κῶμαι πρέπει ν' ἀνεγείρονται μόνον εἰς τόπους, ὅπου εὐρίσκονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα καὶ ἤδη ὑπάρχει συστημένη ἢ μετὰ τῶν πέριξ συγκοινωνία ἢ δύναται τοῦλάχιστον νὰ κατορθωθῆ διὰ μετρίου δαπάνης. Εντεῦθεν συνάγεται ὅτι καθόσον συγχωροῦσιν αἱ περιστάσεις συμφέρει νὰ μὴ οἰκοδομῶνται πόλεις καὶ κῶμαι εἰς γῆν ἀπρόσβατον καὶ ἀκαρπῶν.

Ἄρθρ. 2.

Μόνον ὅπου ἐπικρατεῖ υγιῆς ἀήρ συγχωρεῖται νὰ κτίζονται πόλεις καὶ κῶμαι, οὐχὶ δὲ πλησίον τελευμάτων ἢ ἀπλῶς εἰς τόπους νοσώδεις καὶ κινδυνεύοντας ἀπο πλημμυρας, ἠφαισειοῦς ἐκρήξεως κτπ., ἔκτος ἂν φαίνεται δύνατον νὰ ἀπομακρυνθῶσι τὰ τοιαῦτα κακὰ δι' ἐπιτηδείων τρώπων ἢ νὰ κατασταθῶσι τοῦλάχιστον ἀβλαβῆ.

Ἄρθρ. 3.

Πόλεις καὶ κῶμαι ἐκεῖ ἐπιτρέπεται νὰ γίνωνται ὅπου ἢ ἤδη ὑπάρχει, ἢ δύναται νὰ ἐξοικονομηθῆ ἄλλοθεν ποτίμου καὶ υγιεινοῦ ὕδατος ἰκανὴ ποσότης· τὴν δὲ ποιότητα ταύτην ἐξετάζει προηγουμένως ἔμπειρος καὶ εἰδήμων τοῦ πράγματος ἄνθρωπος. Τὸ ποτάμιον καὶ πηγαῖον ὕδωρ προκρίνεται παρὰ τὰ λοιπὰ ταῦτα· τὰ φρέατα δὲ καὶ αἱ δεξαμεναὶ (κιστέρναι) πρέπει νὰ ἀνοίγονται καὶ κατασκευάζονται εἰς ἀρμόδιον καὶ ἄνοσον τόπον.

Ἄρθρ. 4.

Ἡ θέσις τῶν ἀνεγερθησομένων πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ ἐκλέγηται τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ ἐνοχλῶνται οὔτε ἀπὸ τὴν πολλὴν ψυχρίαν καὶ θερμὴν, οὔτε ἀπὸ δριμύεις καὶ νοσογῶν ἀνέμους. Συμβάλλει δὲ μάλιστα πρὸς ἐπι-

INHALTS - ANZEIGE.

Verordnung, Gesundheit gemäss, Erbauung von Städten und Dörfern betr.

O T T O

VON GOTTES GNADEN

KOENIG VON GRIECHENLAND.

Wir haben auf Antrag Unseres Staatsministeriums des Innern in Bezug auf die Anlage von Städten und Ortschaften aus Rücksichten der Gesundheits-Polizei zu verordnen beschlossen und verordnen, was folgt:

Art. 1.

Städte und Dörfer sollen nur an Plätzen errichtet werden, wo die nöthigen Nahrungsquellen sich finden, und für die erforderliche Communication mit der Umgegend gesorgt ist, oder doch mittelst verhältnissmässigem Kraftaufwande leicht gesorgt werden kann; zu vermeiden ist daher möglichst die Anlage auf unfruchtbarem, unzugänglichem Boden.

Art. 2.

Städte und Dörfer sollen nur da, wo eine gesunde Luft herrscht, errichtet werden, also nicht in der Nähe von Sümpfen oder in sonst ungesunden oder gefährlichen Einflüssen (z. B. Ueberschwemmungen, vulkanischen Ausbrüchen etc.) ausgesetzten Gegenden, in sofern diese schädlichen Einflüsse durch zweckdienliche Mittel nicht leicht entfernt oder unschädlich gemacht werden können.

Art. 3.

Städte und Dörfer sollen nur da errichtet werden, wo eine hinreichende Menge unschädlichen Trinkwassers vorhanden ist, oder herbeigeschafft werden kann.

Die Qualität des Trinkwassers ist daher voraus immer durch Sachverständige zu untersuchen; vorzuziehen ist Quell und Flusswasser; bei Brunnen- oder Zisternenwasser ist darauf zu sehen, dass es auf gesundem Boden gewonnen wird.

Art. 4.

Die Lage neu zu errichtender Städte und Dörfer ist so zu wählen, dass dieselben dadurch sowohl vor der zu heftigen Kälte als Hitze, so wie auch vor scharfen oder ungesunden Winden geschützt sind. Diess wird am besten durch eine entsprechende Lage

τυχίαν τούτου ή κατάλληλος γειτονία λόφων, λειμώνων, ποταμών και θαλάσσης. Κατά πάσαν όμως περίστασιν συμφέρει να έχη ελευθέραν διόδον ό άνεμος διά να μη συσσωρεύωνται άναθυμιάσεις επίβλαβείς.

Εν γένει ή άκικτή, ελευθέρα και όπωσοῦν ύψηλή θέσις προτιμάται από την περικλειστον και περιστοιχισμένην από ύψηλά όρη, καθώς ή προς μεσημβρίαν και άνατολάς κλίσις προκρίνεται από την προς άρκτον και δύσιν.

Άρθρ. 5.

Περιτειχίσματα, ταύροι πόλεων, βραθερα, προχώματα και τα όμοια έμποδίζουσι την ελευθέραν των άνέμων πνοήν· όθεν όφείλομεν όσον δυνατόν να τα άποφεύγωμεν.

Άρθρ. 6.

Θέλει μάλιστα καταταθῆ σκοπιμωτάτη των πόλεων ή θείσ , έν αι όιοι υπάρχωσιν ευθείαι και κόπωνται όρθογωνίως· άλλ' ή διευθυνσις πρέπει να διατεθῆ πλαγία (έγκλισία) προς τα τέσσαρα σημεία του κόσμου δια να φωτισῆ όλα τα μέρη της πόλεως ό ήλιος.

Αί όδοι δέν πρέπει να γίνωνται δυσαναλόγως και ύπερβολικώς πλατεΐαι διά να μη αύξάνη ό κάυτων από έλλειψιν σκιάς· άλλα δέν συγχωρεΐται πάλιν ούτε πολλα στεναί να γίνωνται και αυτών δέν των μικρών όδών το πλάτος δέν θέλει είναι όλιγώτερον των 6 μέτρων.

Άρθρ. 7.

Αί πλατεΐαι θέλουσι διορισθῆ ίκαναί κατά τον άριθμόν και εις άνάλογον συμμετρΐαν διηρημέναι, ουχι όμως ύπερβολικου μεγέθους.

Άρθρ. 8.

Και αι όδοι δέ και αι πλατεΐαι αυται των πόλεων πρέπει να στρωθώσι με στερεάς πέτρας, αι δέ μεγάλαι εκ τούτων θέλουσιν έχη και λιθόστρωτα πεζοδρόμια.

Καμάραι και δένδροστοιχίαι δέν επιτρέπονται ειμη εις τας μεγάλας πλατεΐας και εις τας εφρυχωροτάτας ρύμας των πόλεων.

Άρθρ. 9.

Εις όλας τας όδους και πλατεΐας των πόλεων θέλουσι κατασκευασθῆ αυλάκες και όχετοι προς έκροσην των ύδατων και άκαθαρτιών. Ένεκα δέν τούτου πρέπει να δοθῆ εις τας όδους ή αναγκαία κλίσις τούλάχιστον $\frac{1}{10}$ του μέτρου εις 30 μέτρα· δια να φέρωνται τα ύδατα και αι άκαθαρσίαι δι αυλάκων και διωρύγων έξω της πόλεως, όπου να εκχύνωνται εις ρύακας, ποταμούς ή θαλάσσαν.

Άρθρ. 10.

Θέλει μάλιστα επιτύχει τον προκείμενον σκοπόν ή θέσις των κωμών, άν τα δημόσια καταστήματα, εΐον ή εκκλησία, το σχολείον, το προεσβυτεΐον, το ξενοδύχειον, το δημαρχείον και τα τοιαύτα εύρίσκωνται περι τού μέσον της κόμης· αι δέ οικίαι των χωρικών, περίξ αυτών εις τετραγωνικόν ή κυκλοειδές σχῆμα, φυλαττομένων των αναγκαίων έμβασθών (διαστημάτων) προς κατασκευήν κήπων και μικρών όδών· ή δέ μεγάλη της κόμης όδός θέλει είναι λιθόστρωτος.

Άρθρ. 11.

Καθ' όλας τας πόλεις και κόμας θέλει γένει φροντίς περι της αναγκαίας ποσότητος ποτίμου ύδατος δι ύδραγωγείων, δεξαμενών και φρεάτων. Τα πρώτα άρμόζει μάλιστα να γίνωνται διά σωλήνων ύπογειων απαιτείται όμως προσοχή δια να μη μολύνωνται ή βλαπτωνται κατά τι ούτε των πηγών αι δεξαμεναι (τα δοχεία), ούτε ή καθ' όδον διεύθυνσις του ύδραγωγείου· άλλ' ή εισοδος του άέρος δέν θέλει έμποδισθῆ παντελώς. Τα δέν φρεάτα και αι δεξαμεναι έχοντα το αναγκαϊόν βάθος, θέλουσι προφυλαττεσθαι έξαιρέτως από τας έπιπιπούσας άκαθαρσίας ή επίβλαβῆ άλλα πραγματα, όποια ζώντα ή θνησιμαΐα ζώα, πτώματα και τα παρόμοια.

Άρθρ. 12.

Παραγγελλομεν δέν κατ' έξοχήν να μη εύρίσκωνται πλη-

an Hügeln, Waldungen, Flüssén, am Meere etc erzeugt; immer aber muss der Luft ein freier Durchzug gestattet sein, damit keine Stokung der ungesunden Ausdünstung entstehe.

Im Allgemeinen ist die offene, freie, etwas erhöhte Lage eines Ortes der tiefen, eingeschlossenen, oder von hohen Bergen beherrschten Lage, und die Lage gegen Süd oder Ost ist jener gegen Nord oder West vorzuziehen.

Art. 5.

Stadtmauern, Gräben und Wälle sind, als den Luftzug hindernd, mögliclist zu vermeiden.

Art. 6.

Die Städte werden am zweckmässigsten so angelegt, dass die Strassen gerade laufen und sich im rechten Winkel durchschneiden; doch soll ihre Richtung so sein, dass sie nicht gerade, sondern schief gegen die 4 Weltgegenden sehen, damit die Sonne alle Theile bescheinen könne.

Die Strassen sollen nicht unverhältnissmässig breit, was in heissen Ländern wegen Schattenmangel die Hize unnöthig vermindert, noch weniger aber zu eng sein; selbst Nebengässchen solien nicht unter 6 Meters Breite haben.

Art. 7.

Plätze sind in hinreichender Zahl und in einer zweckmässigen Vertheilung, jedoch nicht zu unvernunftmässig gross, anzulegen.

Art 8.

Die Strassen und Plätze der Städte müssen mit guten festen Steinen gepflastert und die grösseren auch mit gepflasterten Fusswegen versehen sein.

Arcaden und Baumalleen sind nur auf grossen Plätzen und in sehr breiten Hauptstrassen zu gestatten.

Art. 9.

In allen Gassen und auf allen Plätzen der Städte sind Gossen oder Rinnen zum Abfluss des Wassers und der Unreinigkeiten anzulegen; hierzu muss den Strassen auch der nöthige Fall (wenigstens 1/10 Meter auf 30 Meters) gegeben werden, um das Wasser durch Kanäle oder andere Abzuggraben aus der Stadt in fliessende Wasser oder ins Meer zu leiten.

Art. 10.

Die Anlage von Dörfern ist am zweckmässigsten in der Art, dass die öffentlichen Gebäude, als Kirche, Gemeinde-, Schul-, Pfarr-, Wirthshaus etc. ziemlich in der Mitte und die Wohnungen der Landleute im Viereck oder Kreis um sie herum zu liegen kommen mit den für Gärten und Strässchen nöthigen Zwischenräumen. Die Hauptstrasse sei ebenfalls gepflastert.

Art. 11.

In allen Städten und Dörfern muss für die nöthige Menge Trinkwassers durch Wasserleitungen oder Brunnen und Cisternen gesorgt werden. Erstere sind am besten mittelst gemauerten unterirdischen Kanalen zu führen; dabei ist zu sorgen, dass weder die Ursprungs-Reservoirs, noch die Leitung auf dem Wege verunreinigt oder beschädigt werden, obschon der Zutritt der Luft nicht ganz abzuhalten ist. Brunnen oder Cisternen müssen die nöthige Tiefe haben, und vor allen einfallenden Unreinigkeiten oder Schädlichkeiten geschützt, so wie auch hinreichend verwahrt werden, damit kein lebendes Thier, keine Cadaver, oder andere Unreinigkeiten hineinfallen.

Art. 12.

Hauptbedingung ist, dass keine Sümpfe, keine Abtritte, Senk-

σίον δεξικμενῶν, φρεάτων ἢ ρυάκων, τέλιμτα, ἀπόπατοι ἢ ὄρετοι ἀποπάτων, θνησιμαίωνες καὶ νεκροταφεῖον, ἢ βλαβερὰ ἐργαστήρια, οἷον χαρτοποιεῖα καὶ βυρσοδεφεῖα δυνάμενα νὰ μολύνωσιν ἢ νὰ καταστῆσωσιν ἐπιβλαβές τὸ ὕδωρ.

Ἀρθρ. 13.

Δὲν συγχωρεῖται ἐπιχειρήσεις οἰκοδομῆς εἰς δήμους πρώτης καὶ δευτέρας κλάσεως, εἰμὴ ἀρ' οὐ προηγουμένως ἐγκριθῆ τὸ σχέδιον ἀπὸ ἐμπειρότερον ἀνδρα.

Εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον κανονισμόν ὑπάγονται ὁμοίως καὶ οἱ λοιποὶ δήμοι ἐντὸς ἢ πλησίον τῶν ὁπίων εὕρισκονται ἐμπειρότεροι ἀνδρες, ἐκτὸς μόνον ἀν' ἢ οἰκοδομῆ διὰ τὴν εὐτελείαν τῆς ἀξίας δὲν ἀπαιτῆ τοιαύτην πρόνοιαν κατὰ τὴν εὐλόγιστον γνώμην περὶ τούτου τῶ ἐπιτοπίων Ἀρχῶν.

Γενικῶς τὸ ὕψος τῶν οἰκιῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τὰς δύο ὀροφάς· ὅπου δὲ συμβαίνουσι σεισμοί, ἀπχγορευεταὶ ἀσύστηρος τὸ νὰ ἔχωσι πλειοτέρας. Ἄξιαι μάλιστα φροντίδος κρίνονται πρώτον μὲν ἢ ἀρμοδία τοποθεσία τῆς κτηνοδόχης καὶ τῶν ἀποπάτων, ἔπειτα δὲ ἢ συνεχῆς καὶ ἀκριβῆς ἐπιτήρησις ὅλου τοῦ οἰκοδομήματος, καὶ κατ' ἰδίαν τῆς στέγης, ἣτις πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ὅτω δυνατὸν ἀνωτέρα κινδύνου πυρκαϊῆς, καὶ εἰς τὰς πόλεις νὰ σκεπάζεται με κεραμιδία, ἀρδωσίαν σχιστὴν λίθον ἢ μέταλλον· εἰς δὲ τὰς κώμας ἀρκεῖ νὰ διατεθῆ οὕτως, ὥστε ὁ καπνὸς νὰ ἐξέρχεται ἀκωλύτως.

Ἀρθρ. 14.

Ἀπαγορεύεται ἢ χοῆσις, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, ὅλων τῶν λαμπρῶν χρωμάτων, ὁποῖον τὸ κόκκινον, τὸ βιβλίον, καὶ τὸ λευκόν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐλαιωμικῶν βαφῶν (couleurs à l'huile) καὶ τῶν βερενικαίου ὡς ἐπιβλαβῶν πάντων εἰς τὴν ὑγείαν. Αὐτὰ δὲ ὁμοίως συμφέρει νὰ μὴ συνειθίζωνται ὅσῳ δυνατὸν οὔτε εἰς τὰ ἐνδον τῶν οἰκιῶν.

Ἀρθρ. 15.

Οἰκία νεόκτιστος δὲν θέλει κατοικεῖσθαι πρὶν ξηρανθῆ ἐντελῶς· τοῦτο δὲ θέλει ἀποδειχθῆ διὰ τῆς ἀτυνομίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνατιθεταὶ καὶ ἢ ἐπιτήρησις ὅλων τῶν διειλημμένων διατάξεων.

Ἀρθρ. 16.

Τὰ δημόσια κτίρια θέλουσι κατατάττεσθαι ἀρμοδίως ἐντὸς τῆς πόλεως εἰς ὅσον ἐνεστὶν ἐλευθέρους (ἀναπεπταμένους) τόπους.

Ἀρθρ. 17.

Οἱ σταῖλοι συμφέρει νὰ μακρύνωνται ἀρκετὰ ἀπὸ τὰς ἀθροπίνους κατοικίας· εἰς δὲ τὰς κώμας τρέπει τοῦλάχιστον νὰ διαχωρίζωνται ἀπ' αὐτὰς με ἐν διάφοραγμα (μεσούτοιγον) ἄς κτίζωνται ὁμως πάντοτε κατωφερεῖς διὰ τὴν εὐκολον τῶν ὑγρασιῶν ἀπορροήν.

Ἀρθρ. 18.

Νοσοκομεῖα, σωφρονιστήρια εἴτε φρενοβλαβεῖα (hôpitaux des aliénés), εἰρκαὶ καὶ ἐργατικαὶ φυλακαὶ ἄς ἀνεγείρωνται ὅσον δυνατὸν ἔξω τῆς πόλεως ἢ τοῦλάχιστον εἰς ἐλευθέρως ἀερίζόμενα χωρία.

Ἀρθρ. 19.

Βιομηχανικὰ εἴτε τεχνικὰ καταστήματα, ἔχοντα βλαβερὰν καὶ ἐπικίνδυνον ἐπιρροήν εἰς τὰς γειτνιαζούσας κατοικίας, ἀπαγορεύεται ν' ἀνεγείρωνται ἀνευ ἀτυνομικῆς ἀδείας. Ὑπάγονται δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην:

Τὰ ἐργαστήρια, ὅπου κατασκευάζονται τὸ ἀμύλον, τὸ βορυσιακὸν κυανόν, (bleu de prusse), αἰμουσικαὶ χορδαὶ, τὸ στιλβωτικὸν διὰ τὰς τροπέζας μίγμα, τὸ νιτρικὸν ὄξυ (eau-forte), ἢ μίλτος (minium), τὸ ἀμμωνιακὸν ἄλας, τὰ κηρόπαστα διαφόρου εἶδους ὑφάσματα, τὰ βιβλιοδετικὰ χαρτῶνα, τὸ ἀρσενικόν, τὸ βερενικεῖον καὶ τὸ ἐμπύρευματικὸν ἔλαιον, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ πυροτεχνεῖα, τὰ ρακοσυλεκτήρια, οἱ καπρῶνες, τὰ κανναθύβερεκτήρια, τὰ ξηραντήρια τῆς καυσίμου γῆς (tourbe), αἱ καμίναι τοῦ γύψου καὶ τῆς ἀσβέστου, τὰ γεατογωνευτήρια.

Τὰ ἀκόλουθα δὲν μακρύνονται μὲν ἀπὸ τὰς κατοικίας τῶν ἀνθρώπων, καθιστῶσιν ὁμως ἀναγκαίαν τῆς ἀτυνο-

gruben, Schindänger, Leichenäker oder schädliche Fabrikanstalten, als Papiermuhlen oder Gerbereien sich in der Nähe der Zisternen, Brunnen oder des laufenden Wassers befinden, welche das Wasser verunreinigen oder schädlich machen könnten.

Art. 13.

Der Bau der Häuser in Gemeinden erster und zweiter Klasse ist nur nach vorausgegangener Billigung des Bauplans von Seiten Bauverständiger vorzunehmen.

Auch in andern Gemeinden, in deren Mitte oder Nähe Sachverständige sich befinden, soll diess in der Regel geschehen, wenn nicht der Bau wegen seiner Unbedeutenheit eine solche Vorsicht nach dem wohlvermessenen Erachten der Lokalbehörden entbehrlieh macht.

In der Regel soll die Höhe der Häuser nicht a Stokwerke übersteigen; in Gegenden, wo häufig Erdbeben vorkommen, soll diese Regel nicht überschritten werden. Es muss für eine zweckmässige Anlegung der Kamine und Abtritte und für die fortwährende gute Unterhaltung der Baulichkeiten, besonders der Dachung, gesorgt werden.

Letztere sei immer so wenig als möglich feuergefährlich, in den Städten nur von Ziegeln, Schiefer oder Metall. Bei Dorfwohnungen soll insbesondere darauf gesehen werden, dass dem Rauch der nöthige Abzug gegeben werde.

Art. 14.

Alle grellen Farben, als roth, hochgelb und weiss, wie auch die Oelfarben und Firniss sollen, als der Gesundheit schädlich, im Innern der Häuser sowohl als vorzugsweise von Müssen vermieden werden.

Art. 15.

Keine neugebaute Wohnung darf vor der vollständigen Austrokkung bezogen werden; diese muss polizeilich nachgewiesen sein. Ueberhaupt steht der Polizei die obere Aufsicht über alle erwählten Punkte zu.

Art. 16.

Die öffentlichen Gebäude sind zweckmässig in den Städten zu vertheilen, und möglichst auf freien Plätzen zu errichten.

Art. 17.

Die Stallungen sind hinreichend weit entfernt von den menschlichen Wohnungen anzuiegen, auf dem Lande müssen sie wenigstens durch eine Scheidewand davon getrennt sein; sie sind etwas abhängig zu bauen, damit die Feuchtigkeit leichter abfließe.

Art. 18.

Spitäler, Irren-, Zucht- und Arbeitshäuser sind möglichst außerhalb der Stadt oder wenigstens auf freien, luftigen Plätzen zu errichten.

Art. 19.

Fabriken und Manufakturen, welche schädliche oder gefährliche Einflüsse auf die Nachbarschaft ausüben, dürfen nicht ohne Erlaubniss der Polizei errichtet werden.

Zu solchen gehören:

Stärke-, Berlinerblau-, Darmsaiten-, Tischlerleim-, Scheidewasser-, Mennig-, Salmiak-, Wachstaffent, Wachsleinwand, Pappendekel, Arsenik-, Firniss- und Hornöfabriken, Feuerwerkslaboratorien, Lumpen- und Düngersammlungen, Hanfrösten, Torfdörren, Gyps- und Kalkbrennereien, Unschliffabriken.

Zu solchen, welche zwar nicht immer entfernt von Wohnungen angelegt werden müssen, aber doch die Erlaubniss der Po-

μίας τῆν ἄδειαν καὶ τὴν συγκατάθεσιν τῶν γειτόνων. Τὰ ψιμμυθουργεῖα, καὶ ἐν γένει ὅλα τὰ ἐργαστήρια χημικῶν ἀναλύσεων ἢ κατασκευῶν, τὰ πιλοποιεῖα, σαπωνεῖα, ἀλευματοκηρεῖα, βυρσοδιψεῖα, βαφεῖα, χοιροστάσια, χλωρογναφεῖα, καὶ πισσωτήρια (calfatures).

Αἱ ἀλύμια θέλουσι τάττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἀέμου τῆς πόλεως ἢ τῆς κόμης.

Ἀρθρ. 20.

Τὰ σφαγεῖα βάλλονται ἔξω τῆς πόλεως παρὰ τὴν θάλασσαν, ποταμὸν ἢ ῥύακα, καὶ εἰς τόπον ὅθεν δὲν πνέουσι παντελῶς ἢ τοῦλάχιστον συχνὰ οἱ ἀνεμοὶ πρὸς τὴν πόλιν διατρεφῶνται δὲ πάντοτε καθάρια.

Ἀρθρ. 21.

Τὰ πεταλωτήρια ἐπιτρέπεται μὲν νὰ ὑπάρχωσιν εἰς τὰς πόλεις, ἐντὸς ὅμως τῶν αὐλῶν ἐν ἐλλείψει δὲ τούτων, οἱ πεταλωταὶ ἐργάζονται μόνον ἐπὶ τῶν μεγάλων πλατειῶν.

Ἀρθρ. 22.

Τὰ λοιπὰ ἐργαστήρια, ὅσμην δυσώδη ἢ βαρεῖαν ἀπόζοντα ἢ θόρυβον προξενούντα, τοπίζονται εἰς ἀποκέντρους συνουκίας (μαχαλῆδες) τῆς πόλεως.

Ἀρθρ. 23.

Τὰ ἐκδορεῖα τῶν ζώων ἄς μακρύνονται τοῦλάχιστον ἡμίσειαν ὥραν τῆς πόλεως καὶ τῶν κωμῶν εἰς ὑψηλὸν καὶ σῦδενδρον τόπον. Τὰ δὲ ἐκδορέντα ζῶα πρέπει νὰ κατορύττωνται τοῦλάχιστον 6 πόδιας βαθέως εἰς τὴν γῆν.

Ἀρθρ. 24.

Τὰ κοινοταρεῖα ἄς βάλλονται ὁμοίως εἰς ἰκανὴν ἀπόστασιν τῆς πόλεως καὶ κόμης, καταφυτευόμενα μὲ δένδρα καὶ θάμνους κατὰ τὸ ἐκδοθέν ἤδη περὶ αὐτῶν διάταγμα.

Ἀρθρ. 25.

Αἱ ὁδοὶ καὶ αἱ πλατεῖαι δὲν πρέπει παντελῶς νὰ γίνωνται ἀδιάβατοι, ἐμφραττόμεναι οὔτε ἐν καιρῷ οἰκοδομῆς διὰ τῆς καταδόσεως ἐρείπιων, οὔτε ὅταν ἐπιρροτίζωνται καὶ ἀπορροτίζωνται οἰαδήποτε ἀντικείμενα, οὔτε τέλος δι' ἄλλης τινὸς ἐπισωρεύσεως ἢ διασκορπίσεως πραγματειῶν διαφόρων, ἢ ἄλλης ὕλης.

Ἀρθρ. 26.

Εἰς τὰ περίεξ καὶ πλησιόχωρα μέρη τῶν πόλεων καὶ κωμῶν πρέπει νὰ οἰκονομῶνται περίπατοι καὶ ἀλωαὶ ἀπὸ κρηποφόρα ἢ τοῦλάχιστον σκιερὰ δένδρα.

Ἀρθρ. 27.

Οἱ Νομάρχαι, Ἐπαρχοὶ, καὶ Δήμαρχοι ὀφείλουσι κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἕκαστος πολιτικὴν δυνάμιν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς ἀκριβοῦς φυλακῆς τῶν ἐκτεθειμένων ὀρισμῶν εἰς τὴν σύστασιν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν, καθὼς καὶ ὅταν γίνωνται μεγάλα μεταβολαὶ οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν πόλεων καὶ χωρίων, ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους θελήσωσιν ἐνεργεῖ συμβουλευόντες καὶ νοιθετοῦντες, ἀφ' ἑτέρου δὲ θέλουσι καταδιώκει τὰς παραβάσεις τῶν κανονισμῶν τούτων κατὰ τὸ κείμενον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ὀνομαστὶ δὲ κατὰ τὰ ἄρθρα 598, 609 καὶ 697—700 τοῦ αὐτοῦ Νόμου.

Ἀρθρ. 28.

Τὸ ἡμέτερον τῆς Διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρθρ. 29.

Ἡ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεία ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, 3 (15) Ἀπριλίου 1835.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ Πρόεδρος, ΚΟΒΕΛ, ΕΪΛΕΚ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας I ΚΟΛΕΤΤΗΣ.

lizei und die Einwilligung der Nachbarschaft erfordern, gehören : Bleiweis- und überhaupt alle Fabriken chemischer Produkte, Kutfabriken, Seifensiedereien, Lichterfabriken, Gerbereien, Färbereien, Schweinställe, Chlorbleichen, Kalfatereien.

Die Salinen müssen unter dem die Stadt oder das Dorf beherrschenden Winde liegen.

Art. 20.

Schlachthäuser sollen ausserhalb der Stadt am Meere oder einem fliessenden Wasser in einer Gegend, von der die Winde nicht häufig zur Stadt wehen, angelegt, und fortwährend in reinlichem Zustand erhalten werden.

Art. 21.

Pferdebeschlagschmieden sollen in Städten nur im Innern der Mäse gestattet werden; sind keine solche vorhanden, so dürfen die Schmiede nur auf den grossen Plätzen arbeiten.

Art. 22.

Andere unangenehm riechende oder sehr lärmende Fabriken oder Werkstätten sollen in entferntere Quartiere der Stadt verwiesen werden.

Art. 23.

Die Aldekereien sind wenigstens eine halbe Stunde von der Stadt und dem Dorfe in eine etwas erhabene, waldige Gegend zu verweisen; das abgezogene Vieh muss wenigstens sechs Fuss tief verscharrt werden.

Art. 24.

Kirchhöfe sollen ebenfalls nur in einer hinlänglichen Entfernung von Städten und Dörfern mit Bäumen und Gesträuchen besetzt sein, und nur nach der bereits darüber erlassenen Verordnung errichtet werden.

Art. 25.

Die Strassen und Plätze der Städte dürfen weder bei Bauten oder Abbrüchen von Häusern, noch beim Aufladen oder Abladen von Gegenständen, noch anderweitig durch Aufstellung oder Ausbreitung von Waaren oder Material versperrt oder unwegsam gemacht werden.

Art. 26.

In der nächsten Umgebung der Städte und Dörfer sind Spaziergänge und Alleen aus Frucht- oder andern schattigen Bäumen anzulegen.

Art. 27.

Die Nomarchen, Eparchen und Demarchen haben innerhalb der Grenzen ihres Wirkungskreises pflichtmässige Sorge zu tragen, dass die vorstehenden Vorschriften bei Anlage von Städten und Dörfern, so wie bei grösseren Bauveränderungen in denselben; beobachtet werden; sie werden einerseits belehrend zu wirken trachten, und haben andererseits bei Uebertretungen nach den Bestimmungen des Strafgesetzbuches, insbesondere nach den Art. 598—609 und 697—700 desselben in den betreffenden Fällen einzuschreiten.

Art. 28.

Diese Unsere Verordnung ist durch das Regierungsblatt bekannt zu machen.

Art. 29.

Das Ministerium des Innern wird mit der Bekanntmachung und Vollziehung derselben beauftragt.

Athen, den 3. (15.) April 1835.

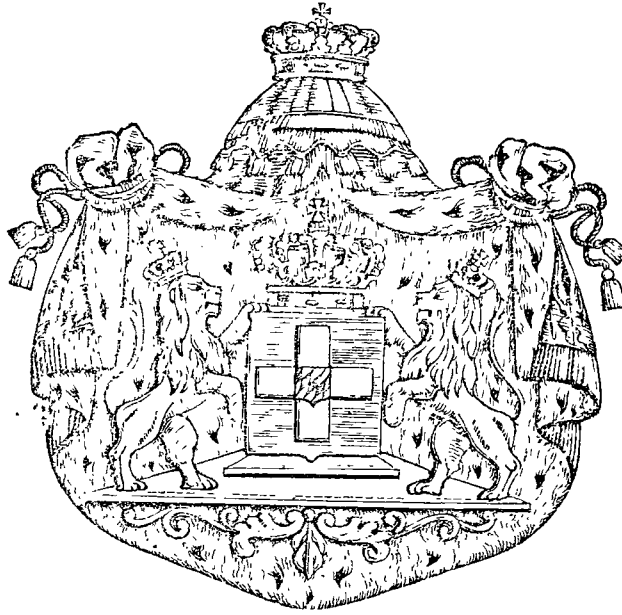
IM NAMEN DES KOENIGS

DIE REGENTSCHAFT

GRAF V. ARMANSBERG PRDT., v. KOBELL, v. HEIDECK.

Der Staatssecretär des Innern J. KOLETTIS.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 19.

1835.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 7 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν Δήμων εἰς τὰς Ἐπαρχίας Ναυπάκτου, Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἀρθρ. 1.

Αἰ κατὰ τὸν Νομὸν Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας Ἐπαρχίαι Ναυπάκτου, Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου ἐμπεριέχουσι τοὺς ἑξῆς Δήμους:

Α. Ἡ Ἐπαρχία Ναυπάκτου, τοὺς Δήμους

- 1) Ναυπάκτου,
- 2) Καλυδῶνος,
- 3) Ποτιδαμίας,
- 4) Ἀποδοτίας,
- 5) Προσγίου,
- 6) Ἀράχθας,
- 7) Ὀφιονίας,
- 8) Κουσήτιδος.

Β'. Ἡ Ἐπαρχία Μεσολογγίου, τοὺς Δήμους

- 1) Μεσολογγίου,
- 2) Αἰτωλικοῦ,
- 3) Παραχελωτίτιδος,
- 4) Ὠλένου,

- 5) Κερασίας,
- 6) Μακρυονείας.

Γ'. Ἡ Ἐπαρχία Ἀγρινίου, τοὺς Δήμους

- 1) Ἀγρινίου,
- 2) Θερμοῦ,
- 3) Ζακονίας,
- 4) Ἐφύρας,
- 5) Ταξιαρχίδος,
- 6) Παμφίας,
- 7) Ἀμβρακίας.

Ἀρθρ. 2.

Ὁ σχηματισμὸς τῶν Δήμων τούτων κανονίζεται κατὰ τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα.

Ἀρθρ. 3.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρθρ. 4.

Ἡ ἐκτέλεσις καὶ δημοσίευσις αὐτοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 1 (13) Ὀκτωβρίου 1835.

Ο Θ Ω Ν.

Ὁ Κόμης ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ,

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας.
Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας
Γ. ΠΡΑΪΔΗΣ.

ΔΙΑΪΡΕΣΙΣ ΚΑΤÀ ΔΗΜΟΥΣ ΤΩΝ ἘΠΑΡΧΙΩΝ ΝΑΥΠΛΙΑΚΤΟΥ, ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓΡΙΝΙΟΥ.

Όνομα τῆς ἐπαρχίας. Ἀριθ. Δήμων.	Όνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις τῶν Δήμων.			Πρωτεύουσα τοῦ Δήμου.	Χωρία περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Ἀποστάσις				Όνομασία τῶν Δήμων.		
		πρώτη.	δευτέρα.	τρίτη.			ἀπὸ τῆς πρῆτης τοῦ Δήμου.		ἀπὸ τῆς δευτέρας τοῦ Δήμου.				
							ὄραι.	λεπτ.	ὄραι.	λεπτ.			
ΕΠΑΡΧΙΑ ΝΑΥΠΛΙΑΚΤΟΥ.	1 ΝΑΥΠΛΙΑΚΤΟΥ	2	Ναυπλιώτες										
				Μεγμετάκι				15	307	1139	Ναυπακίτες.		
				Δολιχόν				20	10	40			
				Ἰρσοῦν				1	15	10	43		
			Μαμουλάδα				2	13	19	90			
			Καλύκιστος				1	13	13	60			
			Βερένα				1	15	10	40			
			Λακιά				2	25	25	117			
			Παχιάρα				2	15	15	54			
			Νελλιστόν				2	25	25	170			
			Βερένα				3	30	24	130			
			Ακρηνή				1	45	11	6			
			Καλαυρούζα				2	15	13	40			
			Αγραπιδάμνη				1	30	3	15			
			Αγ. Γεωργίου				2	23	23	85			
									513	2100			
	2 ΚΑΛΥΔΩΝ		Καλυδών (Γαλατία)		Γκυρολίμνη				45	160	Καλυδιώτες.		
									41	148			
									86	308			
	3 ΠΟΤΙΔΑΝΙΑΣ	2	Ποτιδανία (Σίμου)						52	254	Ποτιδανιάτες.		
					Γραντζα			1	45	28	148		
					Σιρλονομα			1	30	20	88		
					Στηλία			1	30	26	120		
					Βελιζζίνα			1	15	37	199		
					Ζεγγ. Περισβλία			1	40	5	29		
					Φαμολοῦ			1	23	23	98		
					Αντερούτζα			1	23	15	50		
					Μαλισία			1	30	12	55		
					Ζεγγ. Κλεσούρης			1	2	2	12		
					Λεουερία			2	45	37	100		
					Δολχά			2	23	23	128		
					Γολιμπε			1	45	10	43		
					Λεωτικαρά			2	30	16	86		
									299	1519			
	4 ΑΠΟΔΟΤΙΑΣ	2	Ἀποδοτία (Αιμιοτιζα Μεγάλη)						89	483	Ἀποδοτίτες.		
					Μικρὴ Αιμιοτιζα			15	25	152			
					Ποδός			1	30	37	279		
					Ποδός			1	15	13	70		
					Ε. εφύδης			1	40	36	192		
					Βεταλίσα			2	9	91	429		
					Ἄδριβίσις			2	45	8	44		
					Σελλόν			1	45	5	29		
					Ἄμολοκί			2	30	78	402		
					Βε. οτζίσις			2	15	33	184		
					Ἄλθρουας			1	27	27	151		
					Χρύσειβας			2	15	7	37		
					Κύσβαρης			2	15	17	83		
					Αιμιστά			2	10	14	60		
									480	2593			

ΔΙΑΪΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΕΙΩΝ ΝΑΘΙΑΚΤΟΥ, ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓΡΙΝΙΟΥ.

ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ	Όνομα της επαρχίας Αριθ. Δήμων.	Όνομασία του Δήμου.	Τάξεις των Δήμων.			Πρωτεύουσα του Δήμου.	Χωρία περί την πρωτεύουσαν του Δήμου.	Απόσπασις της πρωτεύουσας του Δήμου από την επαρχίαν.		Απόσπασις των χωρίων από την πρωτεύουσαν του Δήμου.		Οίκονόμια.	Το όλον των ατόμων.	Όνομασία των δημοτών.		
			Πρώτη.	Δευτέρα.	Τρίτη.			Ωραι.	Λεπ.	Ωραι.	Λεπ.					
															Λεπ.	Λεπ.
Ε	6	ΠΡΟΣΧΙΟΥ	2			Πρόσχιον (Πλάταις)	Βονόρρα Λίμερι Μπέρας Μπερίσα Αρτσιόσα Σέπιτζα Δόνιακα Ζερπιτζα					160 37 30 45 45 42 30 30 30	787 191 192 239 300 50 50 762 34	Προσχιεύς.		
		6	ΑΡΑΧΟΒΑΣ	2			Αράχοβα	Νεοχώρι Καπα Γέρονθα Αδύρανη Συμιστά Αγιος Δημήτριος Κασανιά Ζευγ. Πέλιστα					50 15 15 15 1 15 45 1	66 77 102 15 62 28 25 10 6	335 428 616 79 295 156 122 62 26	Αραχοβίτης.
		7	ΟΦΙΟΝΙΑΣ				Οφιονία (Σιλίσια)	Σκληθρος Γληγόρη Κουτσιλίτσιο Στρεμνιαίς Μακροπαλιούκβα Μεγαλ. Παλούκβα Σιτίστα Σκιαδά					387 43 7 8 51 52 45 32 42 3	2119 222 18 42 321 309 139 204 290 18	Οφιονεύς.	
Κ	8	ΚΟΥΡΗΓΓΙΟΥ	3			Κουρήγγο (Βερβάκις)	Κορτιβάς Κοσίνα Αμθρακιά Γκαβελιασσα Μερασιωτής Ντερόκβα Στραγαλιά και Λάμπος Κασκονά					29 19 32 29 16 3 6 18 13	91 112 130 155 105 13 25 82 79	Κούρειος.		
		1	ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ	2			Μεσολόγγιον	Βοχώρι Κουδούνι Πέτζεβα					431 47 9 31	2107 151 27 86	Μεσολογγιεύς.	
Ο	2	ΑΙΤΩΛΙΚΟΥ	2			Αιτωλικόν (Πατολικόν)	Κούνευρα					518 380 8	2371 1500 17	Αιτωλικός.		
													888	1517		

ΔΙΑΪΡΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΕΙΩΝ ΝΑΥΠΛΙΑΚΟΥ, ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΓΡΙΝΙΟΥ.

Όνομα τῆς ἐπαρχίας	Όνομασία τοῦ Δήμου.	Τάξεις τῶν Δήμων.			Χωρία περὶ τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου.	Ὅροι ἀπόστασις πρὸς πρωτεύουσαν τοῦ Δήμου ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας.				Ὄγκος γένηται.	Τὸ ἕκρον τῶν ἀτόμων	Όνομασία τῶν δημοτῶν.
		Πρώτη	Δευτέρα	Τρίτη		Ὄροι	Λεπ.	ὄροι	Λεπ.			
ΠΑΡΑΧΕΛΩΝΙΩΝ	3	Νεσχώραν (Παραχελωίτης)			Μαγεῦλα Γουρτα (Πόρος) Καστρον					128 51 51 16	501 159 198 65	Παραχελωίτης.
	4	Ὠλένοις			Ἀγγελόκαστρον Μπρασικον και Μουρατιάνα Ἰγιος Ἡλίας					72 58 11 6	290 194 50 24	Ὠλένοις.
	5	Κερασιεύς			Κερασιέων Σιόσσα (Ἰγιος Γεώργιος) Ζευγαράκι Μεταράγκα και Παλαιοπλάτανος Χασαναγα, Σαδι και Γραμματικῶν					62 43 49 26 28 43	207 169 105 98 117 132	Κερασιεύς.
ΜΑΚΡΥΝΕΙΩΝ	3	Μακρυνεῖα (Μποτίνου)			Καλφανάκι και Γαβλοῦ Μπουρλέσα, Μασάρισα και Ποταμοῦλα Μακρυνοῦ, Ραῖκα, Μεταζά και Μπερμπάτι					40 63 57 42	134 196 162 127	Μακρυνεῖος.
	1	Ἀγρινίον (Βραχώρι)			Παλαιόποργος Ἰζήλου Πλάτανος Δοκίμιον Ἰππολίτα Νεπάντα Καλύβια Μονη Περδρόμου					473 49 9 21 22 56 13 34	1850 256 37 92 102 205 46 123	Ἀγρινίος.
ΘΕΪΜΙΩΝ	3	Θεΐμιος (Πολύβιος)			Βρασόλια Μενεσσαυόλια Βραχολή Καινούριον Ἰζουκαλάδα Μονη Βλαχῶν					26 25 32 8 21 6	126 100 104 24 92 25	Θεΐμιος.
	3	Ζακονίνα			Ἀγρόμαυροι Λιγροσταίνα Μονη Ζακρονίκα					27 5 38	127 35 207	Ζακονίος.
										118 70	476 369	

ΠΑΡΑΧΕΛΩΝΙΩΝ

ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

